

Η ανεργία όρος Συνθήκης

«Τα τελευταία στοιχεία για την απασχόληση δεν είναι καλύτερα από πριν. Απλώς είναι λιγότερο άσχημα». Με αυτά τα λόγια σχολίασε ο διευθυντής σχεδιασμού πολιτικών για την απασχόληση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, D. Cambell, τις μέχρι πρότινος θριαμβολογικές εκτιμήσεις του υπουργείου Εργασίας με αφορμή την αύξηση των προσλήψεων έναντι των απολύσεων τον Οκτώβριο. Η πραγματικότητα τον επιβεβαίωσε πολύ πιο γρήγορα απ' όσο θα περίμενε κανείς ακούγοντάς τον να μιλά το περασμένο

Σάββατο στο συνέδριο που διοργάνωσε στην Αθήνα το Levi Institute. Τα στοιχεία για τον Οκτώβριο επιβεβαιώνουν και πάλι πως το ισοζύγιο προσλήψεων - απολύσεων παραμένει αρνητικό. Αρα μετά την καλοκαιρινή έκρηξη στον τουρισμό, επανεμφανίζεται το χάος στην απασχόληση.

«Τα ποσοστά (ανεργίας) δεν πρόκειται να κατεβούν», εκτίμησε ο διευθυντής της ΔΟΕ, επισημαίνοντας μάλιστα ότι «θα χρειαστούν δεκαετίες» για να ξεπεραστούν οι επιπτώσεις της ύφεσης. Αλλωστε, «στην Ελλάδα υπάρχει και το σοβαρό

πρόβλημα πολλών ανθρώπων που ενώ εργάζονται δεν αμείβονται». Αυτήν την κρυφή ανεργία τη χαρακτήρισε «συνώνυμη με την άτυπη». Σχολιάζοντας τη σπουδή της τρόικας και δη του ΔΝΤ να συγκρίνουν το ύψος του κατώτα-

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

του μισθού στην Ελλάδα με αυτόν των βαλκανικών χωρών, κυρίως της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας, ο διευθυντής της ΔΟΕ σημείωσε πως «το θέμα της ανταγωνιστικότητας έγινε γεωπολιτικό θέμα».

Κι αν έχουν κάποια σημασία αυτές οι εκτιμήσεις, δεν είναι γιατί μας βολεύουν επειδή επιβεβαιώνουν όλους όσοι από την αρχή των Μνημονίων είχαν διατυπώσει την άποψη ότι η εσωτερική υποτίμηση με βασικό όχημα τους μισθούς

και χωρίς τη μετακύλιση της στις τιμές θα επιφέρει ακόμη μεγαλύτερη καταστροφή στην απασχόληση. Η κριτική ματιά της ΔΟΕ έχει σημασία διότι συμπίπτει με τη γενικότερη προσπάθεια αποτίμησης των πο-

Της Χριστίνας Κοψίνη

λιτικών της τρόικας και από το Ευρωκοινοβούλιο. Η διεθνής οργάνωση έχει ήδη αναθέσει σε εμπειρογνώμονες απ' όλες τις χώρες του Νότου να καταθέσουν τις εκθέσεις τους.

Αραγε, όλα αυτά έχουν κάποια σημασία όταν η εργασία με την έννοια της πλήρους απασχόλησης και του θώρου που αμειβεται με σχετική κανονικότητα εξαφανίζεται; Όσο επικρατούν τα θεωρητικά και πολιτικά δόγματα αυτορρύθμισης των αγορών, είναι βέβαιο ότι τίποτε δεν θα μπορέσει να αλλάξει αυτήν την κατάσταση. Ωστόσο εκφράζεται και η άλλη άποψη που βλέπει το φως από

τη μεγάλη πίεση που ασκούν τα περίπου 27 εκατομμύρια ανέργων στην Ε.Ε.-28. Η πίεση αυτή, εκτιμούν κάποιοι αισιόδοξοι, θα οδηγήσει αναπόφευκτα σε μια άλλη αντίληψη για την ανεργία, ως μια μεταβλητή που πρέπει να μπει στη μακροοικονομική συζήτηση με το ίδιο βάρος που θα έχει το έλλειμμα ή το χρέος. Το θέμα είναι ποιος μπορεί να πάρει την πρωτοβουλία για κάτι τέτοιο. Πάντως το Ευρωκοινοβούλιο δεν μπορεί να το κάνει. Εκτός κι αν οι ανατροπές στις επόμενες ευρωεκλογές είναι τόσο μεγάλες, που μπορεί να αγγίξουν ακόμη και τις Συνθήκες.

Η ΑΥΓΗ

Δύο αντίθετοι κόσμοι

Φίλης Νίκος

Κατά τη συζήτηση της πρότασης μομφής, συγκρούστηκαν όχι μόνο δύο διαμετρικά αντίθετες πολιτικές για το παρόν και το μέλλον της χώρας, αλλά και δύο αντίθετοι κόσμοι ως προς τις αξίες και το ήθος τους. Ο Σαμαράς επιχείρησε να προσωποποιήσει την πολιτική αντιπαράθεση, κολακεύοντας τον εαυτό του, ειρωνεύοντας τον αντίπαλό του, ελεεινολογώντας τον λαό ως «κοσμάκι», δείχνοντας το απεχθές πρόσωπο μιας αυταρχικής εξουσίας. Έφτασε, μάλιστα, στο σημείο να ισχυρίζεται ότι δεν πάει στη Βουλή, δηλαδή απεκδύεται του κοινοβουλευτικού καθήκοντός του, επειδή, λέει, δεν του μιλάει καλά ο Τσίπρας!

Ο Σαμαράς συμπεριφέρεται ως πορφυρογέννητος, επισείοντας την «άνωτερη ταξική καταγωγή του» και την ανατροφή του μέσα στα σκοτεινά δώματα του παλατιού. Ξεχνάει ότι είναι ο μοναδικός υπουργός Εξωτερικών τον οποίο Πρόεδρος της Δημοκρατίας (και, μάλιστα, ο πατριάρχης της παράταξής του, Κων. Καραμανλής) απέπεμψε από τη σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών για το Μακεδονικό. Επίσης, είναι ο μοναδικός πολιτικός αρχηγός ο οποίος μεταπολιτευτικά έχει κατηγορηθεί για συνεργασία με επιχειρηματικά συμφέροντα ώστε να ανατραπεί (οποία ειρωνεία!) η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Μετά από όλα αυτά, κατόρθωσε να ξαναβγει στην επιφάνεια, εκμεταλλευόμενος την κρίση της παράταξής του και ψευδόμενος ασύστολα με συνθήματα κατά του Μνημονίου.

Αυτός, λοιπόν, το παράδειγμα πολιτικής ανυποληψίας και το έμβλημα της πολιτικοθητικής κρίσης της ύστερης Μεταπολίτευσης, δεν ανέχεται την πολιτική κριτική και προτιμά περιβάλλοντα «φιλικού διακανονισμού», τύπου συνέντευξης Πρετεντέρη στο Mega.

Στο αντίποδα της παρακμής του συστήματος Σαμαρά, ο ΣΥΡΙΖΑ συνιστά αυθεντική λαογέννη-

τη πραγματικότητα. Και ο Τσίπρας - νέος, αριστέρας και άμοιρος ευθυνών για την κρίση - μπορεί να εκφράζει χωρίς δεσμεύσεις τις απόψεις του, διότι δεν είναι αιχμάλωτος συμφερόντων ούτε αντικείμενο πιέσεων για την πολιτική του προϊστορία. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι το απολειφάδι της κρίσης εκπροσώπησης, όπως η Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ, αλλά η ελπίδα για μια νέα πολιτική χειραφέτηση του λαού, με πρόγραμμα για τη δημοκρατική διέξοδο από την κρίση. Κι αυτό δεν μπορεί να διαγραφεί ούτε να διαστραφεί, παρά τις προσπάθειες των «πολιτικών αναλυτών» της διαπλοκής. Ήταν αναμενόμενη η προπαγανδιστική προσπάθεια των καναλιών να αναδείξουν «νικητή» τον Σαμαρά στην κοινοβουλευτική αναμέτρηση. Ο Τσίπρας αξιώνει τα κανάλια να πληρώσουν για τις ψηφιακές άδειες, που μόλις προχθές, πάνω στο σκοτωμένο σώμα της ΕΡΤ, τους χάρισε ο Σαμαράς.

Άλλωστε παρέμειναν αναπάντητα τα απανωτά και τεκμηριωμένα ερωτήματα που διετύπωσε ο Τσίπρας σχετικά με τα «μπόνους» που έδωσε η κυβέρνηση στα ποικιλώνυμα συμφέροντα (καναλάρχες, μεγαλοεργολάβους, τραπεζίτες, φοροφυγάδες μεγαλοεισαγωγείς πετρελαίου, δικαιούχους στη λίστα Λαγκάρντ, προμηθευτές του Δημοσίου, τρωκτικά των κοινοτικών κονδυλίων κ.ά.). Όλα αυτά ο Σαμαράς τα προσπέρασε όπως ο διάβολος το λιβάνι! Ήταν εμφανής η ενοχική διάθεσή του, όταν μάλιστα αυτά τα μπόνους απαντούν συγκεκριμένα στο ερώτημα των πολιτών «ποιος έφαγε και ποιος καταπρώγει το δημόσιο χρήμα με αποτέλεσμα να καταντήσουμε όπως καταντήσαμε;». Και οι απαντήσεις στα ερωτήματα παραπέμπουν συγκεκριμένα στο παραπειστικό ερώτημα που θέτουν οι υποστηρικτές του Μνημονίου, πώς, δηλαδή, θα βρει ο Τσίπρας τα λεφτά. Από αυτούς στους οποίους τα χαρίζετε!

ΤΟ ΒΗΜΑ

Γόβα, μαλλί, διαγραφή

Κέζα Λώρη

Ξέρουμε τι μάρκα παπούτσια φοράει ο Πάρις Κουκουλόπουλος ή ο Αδωνις Γεωργιάδης; Φυσικά όχι. Ουδείς ασχολείται με τα υποδήματά τους_ παρεκτός αν πρόκειται για τα παλιά τους τα παπούτσια όπου γράφουν τον ελληνικό λαό. Με τις γυναίκες είναι αλλιώς. Ξέρουμε τι μάρκα είναι η γόβα και πόσους πόντους είναι το τακούνι. Με τη Θεοδώρα Τζάκρη οι Laboulin απέκτησαν άλλη αξία. Πολιτική αξία. Η αισθητική, η τιμή των υποδημάτων και των ενδυμάτων της βουλευτού Πέλλας σχολιάζονται περισσότερο από την απόφασή της να υπερψηφίσει την πρόταση μομφής που κατέθεσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο πολιτικός κόσμος ασχολείται με καπύματα. Στο παρελθόν είχε γίνει μέγα ζήτημα με δήθεν σπατάλες της Άννας Διαμαντοπούλου. Δημοσιεύτηκε η απόδειξη αγοράς από κατάστημα του Κολωνακίου για να αποδειχτεί ότι επρόκειτο για συνωνυμία με άσχετη πελάτισσα. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν ότι η πρώην υπουργός Παιδείας ήταν ανάμεσα στους πρώτους που αντέδρασαν στα σεξιστικά σχόλια που ακολούθησαν τη διαγραφή της βουλευτού που διαφοροποιήθηκε από το ΠαΣοΚ. Σχολίασε η Διαμαντοπούλου: «Η στάση της Τζάκρη να κριθεί πολιτικά και όχι με τις ανεπίτρεπτες κάθε είδους (και σεξιστικές) επιθέσεις εναντίον της».

Η Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου στήριξε επίσης τη διαγραφή. Σχολίασε: «Η Θεοδώρα Τζάκρη είχε το πολιτικό θάρρος να υπερψηφίσει την πρόταση δυσπιστίας εκθέσει στη Βουλή. Αντίθετα από όλους αυτούς που σήμερα την λαιδορούν, όχι με πολιτικά επιχειρήματα που δεν έχουν, αλλά με σεξιστικά σχόλια επειδή είναι γυναίκα σχετικά με την εμφάνιση και το ντύσιμο της». Θίγεται κανείς από τον σεξισμό που εκφράζεται στον δημόσιο βίο; Φυσικά όχι. Οι περισσότεροι

καγχάζουν και με τον ένα ή άλλο τρόπο αναφέρονται σε ζητήματα σωματικής επαφής και αναπαραγωγής. Είναι ίσως χρήσιμο να θυμηθούμε τις κορυφαίες στιγμές του πιο πρόσφατου κοινοβουλευτικού σεξισμού.

Στην προανακριτική επιτροπή για τη λίστα Λαγκάρντ ο Βαγγέλης Βενιζέλος ευχήθηκε στη Ζωή Κωνσταντοπούλου να αποκτήσει παιδί. Οι γυναίκες, ως γνωστόν, ισιώνουν δια της τεκνοποίησης, ολοκληρώνονται ως άνθρωποι. Αναρωτιόμαστε αν ο πρόεδρος του ΠαΣοΚ θα τολμούσε να κάνει αντίστοιχο σχόλιο σε άνδρα συνάδελφό του. Ιδού η στιχομυθία:

Βενιζέλος: «Σας εύχομαι να κυοφορήσετε κι εσείς συντόμως».

Κωνσταντοπούλου: «Γιατί».

Βενιζέλος: «Ετσι».

Κωνσταντοπούλου: «Για ποιο λόγο».

Βενιζέλος: «Είναι μια ευχή».

Να θυμηθούμε την άλλη σεξιστική επίθεση, στη διάρκεια εργασιών της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΠαΣοΚ. Μιλούσε ο τότε πρόεδρος του κόμματος, Παπανδρέου Γ', και η Εύα Καλλί δυσανασχέτησε. Ο Ξυνίδης απάντησε με βροντερή φωνή: «Πάψε μωρή καλτσοδέτα». Τι έγινε μετά από αυτό; Τίποτα δεν έγινε. Ούτε πειθαρχικό ούτε καν μια επίκληση. Μόνο ανδρικά χάχανα.

Μια ακόμη επίθεση έγινε στην αίθουσα της Ολομέλειας. Στη διάρκεια διαξιφισμού Χρυσουγίτης είπε σε βουλευτίνα της Νέας Δημοκρατίας: «Κάτσε κάτω ρε, τι μιλάς εσύ, πάλι πιωμένη είσαι». Δεν έχει ειπωθεί ποτέ κάτι τέτοιο σε άντρα βουλευτή παρά το γεγονός ότι πλείστοι αγορεύουν με κνώτο που ζέχνει αλκοόλ και θολό βλέμμα. Αυτοί είναι άντρες. Το δικαιούνται.

Τα σχόλια για τις γόβες και τις καλτσοδέτες είναι ενδεικτικά για το επίπεδο του κοινοβουλευτισμού. Πιο χαμηλό δεν γίνεται.

MAJESTIC TRAVEL
Το μεγαλύτερο Ελληνικό ταξιδιωτικό γραφείο
ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΠΑΝΤΑΖΗ

405 Elizabeth Street, Surry Hills NSW 2010
• p. 9281 2288 • e. holidays@majestictravel.net.au